

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafu' este Daminec'a si Joi'a, la fie-care d'ne septemani cu adausulu Foisio'rei — Prenumeratiunea se face in Sabiu' la espeditor'a foiei, pre afara la s. r. poste cu bani gal'a prin scrisori franceze, adreseate câtra espeditor'a. Pretulu' prenumeratiunei pentru Sabiu' este pre anu 7 fl. v. n. iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 89.

ANULU XXIV.

Sabiu' 7/19 Novembre 1876.

trezescelalte pârti ale Transilvaniei si pentru provinciele din Monarchia pre unu anu 8 fl. v. n. o jumetate de anu 4 fl. v. n. Pentru prime, si tieri stromo pre anu 12 1/2, unu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intâi'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2, cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2, cr. v. n.

Astadi se serb'za diu'a onomastica a Majest'atiei Sele Imperatesei si reginei **Elisabet'a** pentru a carei fericita si indelunga vietia se sever-siescu rugaciuni si in biserica noastra din cetate.

Comisiunea pentru statorirea liniei de demarcatiune abia se va intruni mâne poimâne, conferinta diplomatica pentru o deslegare pacifica a incurcaturilor orientali inca nu s'a intrunitu dara se sustiene din tote pârtile ca se va intruni si cu tote aceste nime-nia nu vrea sa creda ca in urm'a tuturor acestoru preparari de pace va si urma pacea. Barometrulu celu mai susceptibilu si care mai nici-odata nu incela, burs'a, este de trei zile incoc'e forte nelliniscitu si arata graduri cari trecu peste lini'a p'cei departe in jumetatea resbelului.

"P. Ll." in o corespundinta din Vien'a dela 15 Novembre cualifica tote calmările foiloru oficiose, cari repetiescu pe fia care di de doue ori ca pacea inca totu p'ce fi asigurata, forte bine, cându le numesce visuri de pace. Mobilizarea cea colosala in Russi'a, dice acea coresp., arata ca dupa ultimatu Tiarului dela 11 Novembre este din partea Russiei alu doilea pasu de departare dela aliantia celoru trei imperati; câtra aliantia inse nu se mai p'ce întorce. Pasulu urmatoriu alu Russiei asi'a dara nu p'ce altulu decâtu acel'a cu care sa se inc'pa resbelulu russo-turcescu.

Turci'a, se dice mai departe a simtitu din care parte bate ventulu si asi'a, din capulu ei seu din inspiratiuni straine, ac'est'a nu se scie si nici ca e de mare importantia, destulu ca se pregatescu a lu'a initiativ'a si a preveni pre Russi'a. Turcii suntu in ajunu de a trece Dunarea in Romani'a si dupa cum se dice in o corespundinta la "Pest. Corr." voru trant'i la pamentu armat'a roman'esca seu o voru imprascia si voru ocup'a positiunile cele mai favorabili pentru densi, ceea ce "P. Ll." o dorescu din inima.

In incurcaturile aceste diurnalele mai sciu sa aduca pe tapetu lucruri noue si adeca cestiunea polona, a carei comitetu de actiune sa se fia si constituitu in Zurich, (in Elveti'a). Cestiunea ac'est'a noua, deca intielegemu bine ce vrea sa dica despre dens'a o corespundinta din Berlinu la "P. Ll.", si va lu'a de bas'a ei de operatiune Galiti'a. Deca aru fi ceva adeveratu din scirea ac'est'a atunci eata ca venimu si noi in vertegiulu celu neplacutu alu cestiunei orientali imediatu si in conflictu cu un'a din pârtile beligerante, cu Russi'a.

Armat'a rus'esca de suda, spunu scirile din urma, const'a din 480,000 si cea dela Vistula, in Poloni'a rus'esca de 350,000 omeni.

Despre progressulu inarmarilor russesci aflamu in mai multe foi, ca artileri'a de fortaretie, elocata in cele siette fortaretie de capetenia ale Russiei este impartita in bataliuni. Provinciile russesci despre media di si apusu, in apropiarea Romaniei gemu de ostiri. In Chisieneu este asiediatu intendantur'a superioara a ostiriloru. Dupa "Ruski-mir" trupele destinate pentru Asi'a mica se concentreza la Achalcic si ast'pta numai comand'a de a trece fruntariile in Turci'a asiatica. — In Russi'a intr'ga, ceea ce nu s'a mai in-

templatu dela 1854 incoc'e se conscriu glotele, spre a pune toti barbatii capabili de arme in intregu imperiulu in sirurile ostiriloru. Si cosacii asiatici au primitu ordinu de a incaleca caii. Asemenea cosacii dela Donu, calaretii calmuc'eci si chirghisi au capatatu ordinu a se inarma si a plecala oste.

Turcii inca concentreza trupe numerose spre Dunare si in pârtile asiatice la Erzerum. Cu deosebire se dice ca trup'a principala turcesca va fi cea care are sa treca Dunarea.

Drumurile de feru rusesci din pârtile sudice au sistatu comunicatiunea de marfuri.

La o revista de trupe in St. Petersburg a disu Tiarulu câtra oficeri: Dorimu comandantulu supremu celu mai bunu succesu.

Cestiunea orientala in diet'a Ungariei nu se va desbate ca in senatulu imperialu cu tote ca dupa interpelatiunea lui E. Simonyi a mai urmatu a dou'a din partea lui Helfy. Tisza dupa spus'a telegramelor din Budapesta a declarat in casa deputatoru ca nu p'ce nici raport'a nici da deslusiri asup'a cestiunei orientali, din cauza ca seriositatea tempului lu oprescu. Ast'pta mai departe atatu dela E. Simonyi catu si dela socii sei ca in decursulu desbaterei bugetului sa nu faca excursiuni in cestiunea orientala.

Despre atitudinea Austro-Ungariei in situatiunea creata de evenimintele ce se desvolta se telegraf'za din Vien'a la "P. Cor.": Tote scirile despre o mobilizare din partea noastra suntu neintemeiate. E ca siguru ca aici ast'pta omenii rezultatulu cestiunei conferintiale in tienuta rezervata. La o isolare a Russiei este cu anevoia a compt'a, de ore-ce Germani'a este cu totul pre partea Russiei, asiderea Itali'a si in tienuta Angliei, carea e supusa forte multoru influentie, nu se p'ce omulu increde.

Consululu generalu austro-ung. din Bucuresci Bar. Calice este chiamatu la Vien'a. Diurnale din Bucuresci daugu ca a si plecatu consululu si a luat cu sine si famili'a.

Cetimu in "Românulu": Tote scirile telegrafice ce ne sosescu astadi despre evenimentele politice din afara au o insemnata care merita se atraga o deosebita luare aminte a cetitoriloru.

Suntu mai intâiu doue cuventari ale imperatului Russiei: un'a câtra reprezentantii vechei capitale a acestui imperiu, si alt'a câtra notabilitatile reprezentantiloru comunali. Ambele termina prin declararea categorica, care venita dela imperatulu Russiei in persoana are o mare gravitate, ca va declara resbelu Turciei in casu de a nu put'e dobandi altfelu imbunatatirea sortei crestiniloru din orientu. Se vedemu inse, mai inainte de a ne alarma, in ce impregiurari si conditiuni ac'esta declarare este facuta.

Dupa cum nimeni nu se p'ce indo'i, Russi'a este concilianta si asigurarile date de tiarulu despre silintiele de a dobandi pe cale pacifica imbunatatirea situatiunei poporatiuniloru din Turci'a, este esacta espresiune a adeverulu probatu de fapte. Nici odata

Russi'a, in relatiunile ei cu Turci'a, nu s'a aretatu atatu de rabdato're, atatu de putienu grabita a trage spad'a. Ne marginimu a constat'a faptulu, fara a-i caut'a si ratiunile; nu este inse de prisosu a aminti ca politic'a esteri'ora a tuturor statelor, fara deosebire, neputendu se fia decatu o politica de interese si de echilibru, Russi'a negresitu gasescu de asta-data interesulu seu a nu se incurca intr'unu resbelu ale carui consecinte nu s'aru put'e preved'e si care nu i-aru aduce p'ce nici unu profitu directu, ea cauta prin urmare, printr'o energica intervenire diplomatica, a-si indeplini rolulu seu in cestiunea orientali, a-si mentiene prestigiulu in orientu si prin urmare in Europ'a intr'ga.

Ac'esta dorintia a Russiei, fiindu pâna astadi constatata, si ea nece-rendu pentru poporatiunile crestine nimicu mai multu decatu cere insasi Engliter'a, si Engliter'a la rendulu ei mergendu in unire cu Franci'a, dupa cum Russi'a, in actiunea ei de pâna astadi, merge in unire cu Germani'a, este forte admisibilu ca conferinta europ'ana intrunita la Constantinopole, influentiendu puternicu in majoritatea ei, pre bas'a aceleiasi programe, asup'a Turciei, va ajunge la restabilirea p'cei. Celu putienu pâna atunci, Turci'a, dandu noue dovedi de necredintia la tractate, va provoc'a nu unu resbelu ci o intervenire generale care va pune capetu cestiunei ce tiene de atati ani pe Europ'a cu arm'a la mâna. Nici unu resbelu de restabilirea p'cei ratulatu Russiei, de-si nu ne indoimu ca este espresiunea unei ferme ofariri, totusi aru put'e se aiba unu mai mare rolu ca presiune in favorea inchei'erei p'cei decatu ca prevestire a unui resbelu infalibilu. Inas'i declararea tiarului ca "voiescu se crutie sângele rusescu" si judecat'a cam aspra ce face despre serbi in comparare cu muntegrenii, paru a veni in spriginulu opiniunei ca prim'a dorintia a Russiei este de a incheia conflictulu de adi pe cale pacifica si ca amenintiarea de resbelu se serv'esca mai multu caus'a pacific'erei.

N'amu crediutu de prisosu a face aceste consideratiuni, cându cuvintele belicose ale imperatului Russiei, luate in sensu absolutu, aru fi potutu aduce alarme mai mari decatu le autorisa gravitatea reale a faptelor.

Repetimu dara si astadi opiniunea noastra adese espusa aci, ca este mare amenintia de resbelu, dara nici sperantiele de pace nu suntu inca perdate. Din contra, in fati'a unirei Russiei cu Engliter'a si cu celelalte puteri asup'a propunerii conferintiei si a baselor tratativelor de pace este buna sperantia ca Turci'a va ced'a seu deca nu va ced'a, resbelulu ce va urma va ave mai multu caracterulu unei interveniri europene decatu alu unui duelu intre Russi'a si Turci'a.

Este inca o scire care vine a da spriginulu seu acestui modu de a ved'e Greci'a, care luase cu atata ostentatiune o atitudine belicosa, si face astadi reserve. D. Cumunduros, primulu ministru, declara in camera ca inarmarile Greciei nu insemneza o schimbare de politica, ci mantinerea neutralitatiei si protestarea contr'a unei decisiuni unilaterale a diplomatiei europene.

Constatamu cu o legitima satisfacere ca atitudinea Romaniei a fostu

neclintitu aceasi pe care abia astadi o determina in Greci'a primulu ei ministru. Romani'a n'a facutu nici unu singuru pasu pe care se fi fostu nevoita se-lu retracteze; astfelu a datu proba si de asta-data de acelu deosebitu tactu politicu care nu i-a lipsitu nici odata.

Diurnalu francesu din Vien'a, "Le Messenger de Vienne" face urmatorele reflectiuni asup'a inchei'erei armist'arei:

Perden'a se lasa in fine asup'a unui'a din actele cele mai lungi, deca nu si cele mai importante, ale cestiunei orientali. O armistare de doue luni au fostu primita de P'rt'a otomana. Asta-data Serbi'a n'a crediutu ca e bine sa o respinga, precum a facut'o de una-di Cernaieff, batutu pre tota lini'a, despoiatu de prestigiulu seu imprumutatu, si chiaru, se asigura, demissionatu, n'a avutu influintia necesara spre a mai prelungi inutilu o lupta sangerosa. Ordine au fostu date imediatu sa se suspende ostilitatile; si, cu incepere de eri, (2 Noemvre) calmulu a trebuitu sa domnesca in Serbi'a.

Deca voescu cine-va sa considere faptulu numai in elu insusi, in realitatea sea brutale, se pare ca intr'ensulu este o victoria reale pentru influintia russ'esca si ca diplomati'a principelui Gorceakoff, a resbunatu printr'unu triumfu stralucitoriu defactele generalului Cernaieff. Armatele otomane intr'adeveru s'au opritu in Nici unu obstaculu nu le mai separa de Belgradu, fiindu invederatu ca armat'a serbesca nu mai era in stare a opune de aci inainte nici o resistintia serioasa. Ele s'au opritu cu tote ac'estea, si Russi'a p'ce pretinde, spre a-si salva amorulu propriu, ca inaintea ultimatului ei s'a produsu acestu rezultat.

Insa nu ac'esta impressiune domina in Europ'a; ea este cu totul departe de ac'est'a. In opiniunea generale, Russi'a, din contra ese, dintr'ac'esta prima fasa a resboiului, batuta si umilita. Cei ce au fostu batuti, imprastiati de câtra Turci suntu generalii ei. Ei s'au lasatu sa fie jucati prin combinatiunile strategice ale lui Abdul-Kerim-Pasi'a, pre cari, cu prea mare incredere in infalibilitatea loru orgoli'osa, nu si au datu ostenea ale intielege de locu. In ochii Europei intr'ga armat'a serbesca devenise curatu o armata russ'esca si Serbi'a o simpla provincia a Russiei. Deci ac'esta provincia este acum in puterea turciloru, cari i' posed'e chieile si i comanda caile principale.

Mai multu inca; prestigiulu Russiei s'a diminuatu intr'unu modu ciudatu chiaru si la serbi. Intr'adeveru pare bine stabilitu ca cele din urma desastre se datorescu totu atatu neintielegerii dintre militiele serbesci si siefii loru moscoviti, pre catu imperitiei lui Ignatieff. Artileri'a serbesca, mai alesu, aru fi refusat'u sa dea ascultare generalului siefu; si in cea din urma bataie dela Djunis mai bine de un'a suta-cinci-dieci oficeri rusi aru fi cadiatu, isbiti, dupa tote aparentiele, de glontiele serbesci.

In fine de vomu ceti cu atentiune testulu depesiei oficiale prin care Turci'a anuncia acceptarea armist'arei, vomu recunoscu indata ca este conceputu astfelu cum sa ocol'esca

óre-cum demersulu brutalu si apasatoriu alu generalului ambasadoru alu Russiei.

„Despre apesatórele staruintie si asigurările pacifice ale puteriloru celor mari, s'a ajunsu, eri sér'a, la incheierea unui suspendári de arme pre dóue luni“.

Astfelu este anunciata suspendarea ostilitatiloru, — cá o concessiune facuta tuturoru puteriloru celor mari si mai cu séma asigurárilor loru pacifice? Déra cine a datu asigurári atátu de pacifice? De buna-séma ca nu Russi'a. Comedi'a aru fi fostu prea nedémna pentru gravitatea situatiunei. Deci, celu pucinu in faci'a supusiloru sei, Pórt'a, de si făcendu o concessiune necesitáti, a ténutu sa menageze aparentiele, si n'a voitu sa pastreze atitudinea umilita ce i aru fi dat'o ultimatulurusecu, déca ea aru fi ténutu prea pre faci'a socotéla de densulu.

Asiá dara in definitivu Russi'a trebe sa fie pucinu satisfacuta de modulu in care se termina acésta prima fasa. N'a avutu ea rolulu celu frumosu. Ea a fostu obligata sa-si demasce de odata joculu, punendu cu bruschetie unu ultimatu absolutu inutilu, in momentulu cându se discutá incheierea unei armistari, si cându sublim'a Pórt'a apucase sa declare formalu ca consimtiá la dens'a. Ea simte ca n'a umilitu pre Pórt'a atátu câtu aru fi voit'o, si ca n'a aপরত pre serbi intr'unu chipu atátu de folositoriu pre câtu l'aru fi esigeatu mantienerea prestigiului si alu influentiei séle.

Necazulu ce i póte veni dintr'acést'a se va traduce óre acum in vre-unu chipu óre-care? Trebe sa se accepte cine-va la acést'a si sa nu se prea grabésca a cantá victori'a pána nu va vedea cum se voru regulá conditiunile armistárei. Si aci se potu ivi dificultáti neasceptate. Asiá sa fie vorb'a mai inainte de tóte a se trage lini'a de demarcatiune intre amba armate. Pórt'a consimtiá vasaliloru batuti si umiliti, a declarat formalu ca nu va tractá punctulu acést'a cu Serbi'a, ci cu reprezentantii puteriloru celor mari. Atasiatii militari ai ambasadeloru voru fi probabilu insarcinati cu grij'a acést'a; si

„Ioanu Bratianu si Carolu de Hohenzollern.“

(Reminiscintie din 1866.)

Reproducemu din „Eletképek“ Nrii 132 si 133 urmatórea descriere interesanta despre d. Bratianu.

(Urmare.)

Nainte de câte-va díle a aparutu in „Presse“ discursulu unui penny-a-liner cu Bratianu, din care se vede cumcá presedintele consiliului de ministri alu Romaniei si acum'a totu astfelu cugeta despre noi cá inainte de 10 ani, cându inca nu erá ministru.

Dar' acum'a vinu la celea mai interesante.

Patru díle intregi nu audisemu nimicu nici de Bratianu nici de Davila. Dara cumca nu calatorise inca ne afidá ospetariulu, care scaunulu din drépt'a mea inca 'lu totu reservá pentru celu dintáiu.

La 8 Maiu, cându noi eramu dejá la prándiu, vine Bratianu, cu fatia vesela, 'mi intinde mán'a, siede, si inainte de a-lu fi intrebatu 'mi dice: „Le jeu est fait. Nous partions ce soir vers Vienne!“ (Lucrulu e gat'a, noi caletorim adu de séra spre Vien'a.)

Altu-ceva nu mi a spusu, si eu nu scieamu acum'a: óre Carolu venit'au indereptu, séu numai in Berlinu voru conveni, si nu mi scieamu inchipuí ce mai voiescu ei si prin Vien'a? Amu tacutu. Dar' Bratianu erá astadata pré vorbitoriu, si in asta dispositiune scricea despre tóte, despre Berlinu, Vien'a, Pest'a.

Cátra finca prándiului nu mi-amu mai

acum se voru fi si afládu, pentru acésta prima operatiune, in presentia unei dificultáti reale. In depesi'a pre care o citaramu mai susu se dico in tóta liter'a ca armistarea a inceputu la 2 Noemvre sér'a; acést'a va sa dica destulu de claru ca Pórt'a otomana intielege a se folosi de avantajele obtinute in urma de trupele séle si sa ocupe, in cursu de dóue luni de suspendare a armelor, positiunile pre cari le au smulsu din man'armatei serbesci. Consimti-va Russi'a la acestu arangementu, cu tóte aceste logicu si ecuitabilu? Nu va voi ea, precum se crede, sa radice pretentiunea a face sa se urce suspendarea armelor la o epoca anterioara, cá sa imbunatátiésca in cátu-va positiunea strategica a serbiloru, astfelu cum resultá din ultimile eveneminte?

Sa admitemu chiaru ca nu va fi nimicu si ca lini'a de demarcatiune a sa se traga fára dificultate. Ce se va petrece in cursulu acestoru dóue luni in care voru incetá a se bate? Suspenda-va Russi'a tramiterile ei de voluntari, séu, din contra, se va prepara sa intre ea insasi seriosu in campania? Fi-va, precum dicea acum dóue díle unu diurnalu vienesu, o curmare pentru pace, séu o curmare spre a prepará resboiulu? Eata ce este inca fórté dificilu a precisá astadi. „Tr. C.“

Din viéti'a scolastica.

(Urmare.)

II. Despre pamentu.

1. Soiurile de pamentu. S'au aretatu pamentu nesiposu, lutosu, varosu, humus próspetu.

2. Imbunatátiere a acestoru prin amestecarea loru.

S'au aretatu greutatea specifica a lutulu uscatu si a petrei nesipóse. Cum sa se afle cantitatea nesipului intr'o bucata de pamentu prin — spalare cu acide.

3. Imbunatátirea pamentulu prin gunoie.

S'au aretatu pamentu preparatu din resturi de plante si de animale (compostu).

potutu predomi curiositatea. I-amu gratulatu pentru resultatu adaugádu, cum-ca noi magiarii inca ne potemu bucurá de acésta vecinatate, pentru-ca si de noi e mai bine, decum-va la otarele nóstre este o tíera guvernata cu civilisatiune, cu care poti pactá si contractá in modu loialu, nu cá cu o tíera agitata prin anarchia si intríge interne. De altmintrea — dicu — sa-mi pardonati pentru pessimismulu meu, inse e basatu pe istoria: „eu me temu, ca nici asta stare ameliorata a lucruriloru nu va durá multu. Se póte intemplá, cá un'a din partitele contrarie se devina in preponderantia, si se alunge pe principele. Si pána cându Ghiciei, Cantacuzenii, Stirbeii Bibescii Cuzestii etc. se retragu cu cele „economisate“ ale loru, pána atunci pe acestu principe nemtiescu.....“

.... Bratianu me intrerupse aci, si fára nici o reserva completá sentinti'a inceputa: „... 'lu voru alungá, dupa ce va fi spesatu binisioru din alu seu pentru tron, si nu i va fi remasu nici parale nici multiamita.“

Cu uimire m'amu uitatu la acestu omu minunatu, si cu unu felu de reserva amu riscatu intrebarea:

„Ei bine! si dt'a precugetádu acést'a, totusi ai curagiú a espune la unu astfelu de periculu pe acelu bietu principe nemtiescu?“

Dar' ve rogu — respunde Bratianu — eu numai detorinti'a 'mi implinescu cátra patria, si o implinescu si in interesulu propriu, desbracádu-me cu totulu de veri-ce ilusiune, bá chiaru fára nici o sperantia in viitorulu natiunei mele.“

„Románulu — continua fiitorulu ministru — este o natiune de totu demoralisata si ingrata, care nu e capabila de cultura, si

4. Saparea, scopulu sapatului; regularea si cum sa se reguleze cu succesu o parte anumita de pamentu.

5. Udarea, folósele ei; cum sa se sleiéscá unu locu apatosu.

III. Cultur'a pomiloru.

1. Scol'a de pomi.

a) Semenarea. S'au aratatu semintie de meri, peri selbatici, gutui, simburi de perseci s. a.

b) Plantarea pocimpiloru. S'au aratatu pocimpi de meri, peri, ciresi s. a. altoi de ribisi, agrisi s. a.

c) Altoirea, ocularea. S'au aretatu, cum se face altoirea in despicatoru, sub cója, copularea, ocularea.

d) Tempulu semenárei, sadirei, altoirei, oculárii.

e) Tratarea pomisioriloru altoiti in scol'a de pomi.

2. Sadirea pomisioriloru scosi din scol'a, distanti'a, proptirea.

3. Instrumentele de gradina cele mai necesari.

IV. Conceperea unui planu de gradina.

S'au desemnatu pe tabla unu planu de gradina, la care s'au facutu impartirea teritoriului proportionalmente in scol'a de pomi; locu pentru tufe fructifere; locu pentru flori, plante veninóse; locu pentru arbori si tufe selbatice; locu pentru casa, gunoii s. a.

S'au facutu exercitii practice in impartirea teritoriului gradinei dupa unu planu.

V. Colectiuni:

a) de semintie si alte fructe,

b) radecini,

c) soiuri de lemn,

d) frundie si

e) plantutie intregi.

S'au spusu, cum sa se usuce si apese; plantutie intregi, frundie, foi; cum sa se lipésca pe harthia.

S'au aretatu o colectiune de foi uscate si apesate — nelipite si lipite pe harthia; o colectiune de semintie, grantie, bobes s. a. in sticlutie; o colectiune de verfuri de ramuri cu muguri; o colectiune de bucáti de lemn de pomi de arbori deosebiti, taiate dea-

n'are nici unu viitoriu, — dar' de aceea eu totusi 'mi implinescu detorinti'a patriotica! Adieu! De séra plecámu!

Amu incremenitu la audiulu acestei fassiumi improvizate, remaseiu cu gur'a cascata, si mai ca annu uitatu a primi mán'a intinsa de remasu bunu, si a-i rostí câte-va cuvinte despre fericirea sea si a natiunei sele, despre bun'a vecinatate etc.

Figur'a cea fina, eleganta dar' modesta a diplomatulu disparuse demultu si eu inca totu nu-mi puteamu veni in ori din uimirea in care me pusese cele audite.

Oare ironia, sarcasmu drasticu a voitu se fia acést'a séu o desperatiune si perderea increderei in sine a la Manfred? Minunatu soiú de patriotismu acést'a!

Reformerii nostri: Wesselényi, Széchenyi si chiaru Kossuth inca s'au espectoratu amaru, aspru si cu dreptiu despre natiunea nóstra, — au vorbitu si scrisu fára crutiare mai cu séma la inceputu cându erá vorb'a „ca se descepte pe natiunea nóstra din somnulu ursulu, ne numiau dieu ei „Donquixoti asiatici“, „idioti Verbóczyani“, „trandavi“ etc. ba Eötvös — dupa dis'a lui Deák — ne asemená cu calulu desemnatu in cartea veterinarului, pe care se potu vedé numerisate la unu locu tóte morburile de cai si asiá ne-a eternisatu inaintea Europei, cá pe sum'a tuturoru réleloru si coruptiuniloru. Dar' acestea erau dise numai despre generatiunea de atunci, si ei nu au abdisu de tóta sperantia ca tóte se voru intórce spre bine; ci din contra refrenulu tuturoru espectoratiuniloru si dogenelor loru a fostu sperantia cum ca: „Ungari'a n'a fostu ci va fi“. Inase a se dechiará astfelu des-

lungulu dela maduva spre cója in trei laturi si trei muchi, avendu o lature netedita cu strugurulu, alt'a nestrujita si pre a trei'a provediuta cu cója.

Escursiuni

s'au facutu dóue:

1. In gradina cu scol'e de pomi a cetáti. Aici s'au repetitu pe scurtu esplicarea asup'a scol'e de pomi, altoirei, oculárii s. a.

2. In lucós'a gradina de flori, legume si pomi a dlui comerciante, Ioanu B. Popu, a-cárei impartire in parcele si rabate pentru deosebite scopuri este facuta dupa unu planu conceputu cu mare atentiune, cunoscintia de lucru si zel. Aici s'au repetitu esplicarea asup'a impartirii teritoriului gradinei. S'au facutu esplicare asup'a paturiloru calde, caseloru de sticla pentru prasire si scutire, asup'a sadirei de altoi verdi, foi s. a. S'au aretatu diverse plante de sudu s. a.

IV. Planulu de invetiamentu.

S'au cetitu dearendulu, s'au desbatutu asup'a lui si s'au aflatu, ca:

a) cuprinde intr'ensulu preste totu si in parte prea multu materialu pentru o scol'a poporale cu elevi de 6-12 ani;

b) materialulu lui este datu pentru scol'a poporale in genere; prin urmare nu se póte scí dupa elu, cátu are sa propuna scol'a cu unu invetiatoriu si cea cu doi invetiatori.

Conferinti'a este dar' de parere, ca aru fi bine, cá pentru scol'a poporale cu elevi de 6—12 ani sa se dea unu planu de invetiamentu cu materialulu de o catatime mai corespundietória si apoi se fia specificatu si pentru scol'a cu unu invetiatoriu si pentru cea cu doi invetiatori.

V. Cantárele.

S'au propusu: respunsurile dela liturgia si alte cantári bisericesci; apoi cantece scolastice si natiunale — ceste din urma le au propusu dlui Ioanu Popoviciu dupa music'a vorbita de elu mai mare multiamite a celoru presenti.

VI. Gimnastic'a.

Exercitii in miscarea pe locu, sarituri s. a.

In esplicarea materialulu pro-

pre natiunea sea, cá acestu venatoriu de principi — ei nici cându n'au facutu-o, nici chiaru in momentulu celei mai mari esacerbatiuni.

.... Generalulu Bismark ostenitu se intindea pe divanu in locuint'a sea din Wilhemstrasse si fumá cându a intratu la densulu lieutenantulu Carolu principe de Hohenzollern.

Generalii nu au datina a se scolá in onórea subalterniloru sei.

Principele 'i spunea: cátu 'lu nepaciu-escu numai cá se primésca tronulu Romaniei; a venitu deci se intrebe: ce are de facutu?

Ast'a se petrecea in a 3.

Bismark care inca atunci nici nu visá ca in a 6, in strad'a publica se va comite atentatu in contr'a vietiei lui, si tocm'a se ocupá cu ide'a cum s'aru folosi mai bine de restempulu de 4 septamáni, spre elocarea tuturoru minelor, cá apoi se incépa unu „resbelu vialu“ — tocm'a erá dispusu a servi cu svatu in astfelu de lucrari „neinsemnate“! Deci cu afabil'a-i gribianitate ce-lu caracteriséza i-a respunsu: „Ce? unu lieutenantu prusescu flamendu inca intréba ca primi-va cându 'lu imbia cu tronul!“ Celu putienu astfelu serieau pe atunci diurnalele din Berlinu.

Si tinerulu lieutenantu s'a resoltitu se fia principe.

Mai bine i-a si succesu lui acést'a, decátu fratelui seu, carele dupa patru ani negresitu totu la svatulu lui Bismark trebiú se ocupe tronulu Spaniei. Cáci pána ce prin-tiariatulu lui Carolu numai tatáne-seu i-a

pusu s'a u distinsu urmatorii:

DD. Ioanu Aronu, Anastasie Barsanu, Vasile Crang'a, Ioanu Dobreanu, Dometie Dogariu, Stefanu Dragomiru, Ioanu Forgaci'a, Georgiu Garbaci'a, Candidu Musilea, Dimitrie Nanu, Niculae Parvu, Ioanu Popoviciu, Stefanu Popoviciu, Niculae Puscariu, Georgiu Reitescu, Ilariu Reitu, Georgiu Roncianu, Stefanu Taus, Georgiu Tieposulu.

Pe langa acésta:

1. Dlu Ioanu Dobreanu adusu in conferintia si a aretatu:

a) siese soiuri de pamentu, si adeca: pamentu de holda, marghia, lutu suru, lutu galbinu (amestecate cu putienu varu si ceva humus) si lutu sterpu;

b) planulu gradinei de modelu din Atielu — l'au desemnatu pe tabla si l'au explicatu foarte bine.

2. Dlu Anast. Barsanu au adusu o colectiune de modele de altoitu — le au aretatu si explicatu foarte bine. (Va urmá)

Societatea academica romána.

PUBLICATIUNE

de concursurile propuse conformu decisiunilor luate in sesiunea din anii 1875 si 1876.

I. Premie privitorie la filologia si literatura.

A. Premiu Zapp'a.

(pentru traduceri de autori clasici, elini si latini.)

Conformu decisiunii luate in sesiunea anului 1876, se publica concursu pentru cea mai buna traductiune din:

a) *Titus Livius*, liberu XXI, capu I, pâna la 23 inclusivu.

b) *Plutarchus*. Vita Sullae. capu XV pâna la XXII, cu conditiunile urmatorie:

1. Traductiunea va fi intr'o limba romanésca, câtu se pôte de curata si de eleganta, cautandu a se reproduce in traducere calitatile auctoriului tradus.

Traducatorii suntu datori a dá note critice asupr'a diferitelor lectiuni ale locurilor obscure din testu, cum si note explicative asupr'a ter-

constatu câte va milióne, — césta-lalta gluma, de-si numai cá idea i a constatu Germaniei casteluri si miliarde, de-si s'a nascutu din trens'a „unitatea imperiului.“

„Principele“ Ioanu Bratianu cu tine-rulu seu „secretariu“ a descacatu in Vien'a la otelulu „Lamm“ in suburbiulu Leopoldu, si dóue dile au petrecutu pe acolo fára cá politia se fi descoperitu in trensii ce-va suspiciosu.

In Turulu-severinului — de-mi aducu bine aminte — o deputatiune mare a primitu pe Ioanu Bratianu. Iéra Bratianu a condusu inaintea deputatiunii pe „secretariulu“ seu si in trensulu le a prezentatu pe Domnitorulu loru pe Carolu I.

Ce vivate entusiasmate a produsu acésta! Numai unu omu a fostu care si-a muscatu buzele de spaima — siefulu politiei limitrofe austriace.

Numai decátu a depesiatu la Vien'a, carea dóue dile nutrise in sinulu seu, pe lupulu invescutu in piele de miel fára cá se-lu fi cunoscutu. Se dice ca si in Vien'a la directiunea politiei inalte si secrete s'au ivitu câte-va casuri de lesinare. Celu putienu asiá vorbescu malitiosele diurnale din Berlinu.

Bratianu s'a nascutu in Bucuresci la 1822. Dejá in etate de 16 ani erá cadetu si in 1841 s'a dusu la Parisu pentru completarea studiilor militari. La 1848 s'a rentorsu repede la Bucuresci, si a fostu unulu dintre cei patru secretari ai guvernului provisoriu.

Tocmai asiá erá omulu independintiei

miniloru tehnici si numeloru proprii cari vinu in testulu auctoriului.

2. Manuscriptele venite mai târziu de 15 Augustu 1877, nu se voru luá in consideratiune.

3. Manuscriptele voru fi scrise câtu se potu de corectu si legibile, inse nu de mân'a corectorului, ci de alt'a straina, bine cusute intr'unu fasciculu si paginate. In fruntea manuscriptului se va scrie o devisa in orice limba si totu cu mân'a straina. Pre langa manuscriptu se va alaturá si o scrisóre inchisa cu sigilu fára initialele auctoriului, adresata presiedintelui Societatei academice si purtandu in afara devis'a manuscriptului scrisa totu cu mâna straina, iéra in intru numele auctoriului traductiunii.

4. Manuscriptele se voru censurá si judecá de sectiunea filologica, care va propune Sectiutiei, in siedintia plenaria, adoptarea aceluia dintre operate care va meritá premiulu destinatu pentru aceste lucrári.

5. Manuscriptele nepremiate se voru pastrá in archivulu Societatei pâna ce se voru reclamá de auctoriiloru, ale caroru nume remanu necunoscutu, fiindu ca plicurile ce le voru cuprinde nu se voru deschide.

6. Premiulu pentru cea mai buna traducere de 20 paginu va fi de lei noi 120.

7. Celu ce va obtienea premiulu cá celu mai escelinte traducatoriu alu celoru 20 de paginu de cari e vorba in articulu precedentu, va fi insarcinatu de Societate a face traductiunea auctoriului intregu cu premiulu fipsatu de lei noi 120, pentru fia-care 20 paginu.

8. Traducatoriulu astfelu insarcinatu de Societate va fi datoriu a urmá lucrarea cu aceea-si diligintia, esactitate, eleganta si puritate de limba cu care a facutu si prob'a premiata.

Elu va fi datoriu a dá pre fiacare anu câte 200 paginu de traducere din editiunea luata de norma.

9. Traductiunea se va esaminá de sectiunea filologica a Societatei, si aflandu-se conforma conditiuniloru de mai susu, se va dá la tipariu, ér' traducatoriulu se va respunde remuneratiunea cuvenita.

La casu inse cându traductiunea n'aru corespunde conditiuniloru stabilite, ea se va tramite auctoriului cu

de Russi'a cá celei de Turci'a, si s'a nesutu a face din Romani'a unu statu democraticu. A fostu ministru de politia. In 1849 l'a esilatu si s'a rentorsu la Parisu. In 1855 a fostu condamnatu la multa de 3000 franci si inchisóre de 2 lune pentru organizarea societátiloru secrete. In 1866 cu frate-sen dimpreuna s'a rentorsu in Romani'a si s'a facutu ministru de finantie in ministeriulu lui Catargiu. In 1858 iéra-si a devenitu ministru de finantie, si astadi este capulu guvernului princiaru, si asiá dicându principallu diriginte alu sortiei Romaniei.

Déca suntu adeverate cele ce le enaréza (y) despre diplomatulu Bratianu si cu deosebire dechiaratiunea lui *despre natiunea romána*, — de care cá de o axioma se folosescu astadi diurnalele magiare, — apoi noi, cari credemu ca cunoscemu mai bine pe poporulu románu, suntemu dispusi a crede, ca dechiaratiunea dlui Bratianu n'a fostu decátu o ironia la adres'a diplomatului magiaru.

Dlu Bratianu negresitu, vedindu ca are de a face cu unu omu, care de-si face pe diplomatulu, elu cá magiaru si vecinu nici macaru atáta nu scie, ca o persóna atátu de cunoscuta cá Bratianu *nu este principe*, si-lu tituléza per „altesse“, cá se scape de molestele lui intrebári, i-a intregitu sentintia *dupa gutulu si dorintia lui*, si apoi numai decátu dicându-i „adieu!“ l'a lasatu cu „gur'a cascata“ cum insusi marturisesce, cá se-si completeze ilusiunile

observatiunile facute de sectiunea filologica si invitatiune de a o amendá.

10. Cându traducatoriulu, din orice cauza, n'aru mai continuá lucrarea, atunci se va publicá din nou concursu de proba in conditiunile de mai susu.

11. Auctoriulu clasicu care trece preste 500 paginu se va impartí între mai multi concurenti ce voru escele la concursu.

12. Tiparirea auctoriului tradusu se va face de Societate in 500 esemplarie, formatu in octavu ordinariu, cu litare *garmondu* si pe harthia alba curata, dupa unu modelu alesu de Societate.

Formatulu adoptatu, literele si harthia aprobate voru servi pentru toti auctoriiloru tradusi si tipariti cu spe-sele societatei.

Pretiuulu unui esemplariu scosu la vendiare se va defige in raportu cu spe-sele facute cu traducerea si tiparirea lui, asiá cá din vendierea primei editiuni se esa si sa se incaseze cu procentele loru toti banii versati cu acésta editiune.

13. Traducatorii opereloru premiate de societate suntu liberi a scóte o a dóua editiune din traductiunea facuta de densii, inse numai dupa trecerea intáiei editiuni facute de societate, ei remanu proprietari pe traductiuniloru.

14. Cându societatea va aflá de cuvintia a face o nóua traductiune din unu auctoriu dejá tradusu si publicatu cu spe-sele ei, ea va fi libera a procede la acésta fára cá intáiuulu traductoriulu se aiba dreptulu de a se opune.

B. Premiu Nasturelu

(din seri'a A. pentru subiecte puse la concursu d) referente la limbistica si istoria philologica séu literaria a limbei románe.)

Conformu decisiunii luate in sesiunea anului 1876, se publica concursu asupr'a tesei urmatoré:

„Stidiu asupr'a produceriloru literarie in limb'a romána din epoca lui Mateiu Bassarabu (1633—1654), in care se voru avé in vedere atátu documentele oficiali si particulari redactate in limb'a romána in acea epoca, câtu si cárti traduse si tiparite románesci pe atunci, precum si ori ce elemente literarie relative la miscarea culturai románe in acelu periodu, se va stidiá cu o speciale atentiune viéti'a si activitatea literaria a eruditulu mare Logofetu alu tieiei din acelu tempu Udriste (Drestu séu Uriilu) Nasturelu din Heresci cumnatu alu lui Mateiu Voda si strabunu alu fericitulu nostru donatoriu.“

Conditiunile concursului voru fi:

1. Marimea lucrárei va fi de 10—15 cóle de tipariu, formatu 8 ordinariu, litere garmondu.

2. Terminulu presentárei manuscriptelor la concursu va fi 14 Augustu 1879.

3. Manuscriptele se voru presentá anonime, purtându o devisa care va fi reproducu pe unu plicu sigilatu contienendu numele concurentulu.

4. Premiulu ce se va acordá opulu celui mai bunu va fi de lei 5000, fára a puté fi impartitu.

5. Societatea academica 'si reserva dreptulu de a tipari in publicatiunile sele dissertatiunile ce se voru premiá.

C. Premiu Zappa

(pentru lucrári philologice.)

Conformu decisiunii luate in sesiunea anului 1875 se publica concursu pentru cea mai buna lucrare asupr'a: Formatiunei cuvintelor in limb'a romana prin derivatiune si compositiune.

Tractactulu va cuprinde:

a) O parte generale, in care prin esemple luate si din alte limbi in legatura de cumnata cu a nóstra, si mai alesu din limbile clasice, se voru defni si explicá principiile formatiunei cuvintelor atátu prin sufisse séu de-

derivatiune in intielesu strinsu, câtu si prin prefise séu compositiune.

b) O parte speciale, care va avé de objectu formatiunea prin sufisse a cuvintelor limbei románesci si care se va intinde:

1. Asupr'a formatiunei cuvintelor prin sufisse séu derivatiune, cum: mor-ariu (din móra), fer-icare (din feru), strint-óre (din strintu), vac-utia (din vaca) parint-escu (din parinte).

Pentru fia-care sufissu se va stabili prin numeróse esemple:

a) La ce genu de cuvinte se afige;

b) Déca are o singura forma séu mai multe;

c) care este intielesulu celu mai generale alu lui;

d) cari suntu insemnárele accidentali ce mai pôte luá;

e) in casurile in cari intielesurile unui sufissu paru a se atinge cu intielesulu unui'a séu mai multoru sufisse, care e diferintia care le distinge;

f) cari din sufisse suntu románesci, cari nu; erá la acele cari, de-si románesci, paru prin transformárele phonetice ce au potutu luá in limb'a nóstra, a se departá de corespundietórele loru in celelalte limbi románesce, sa se demonstre cu probe indestalatorie a-oele transformári;

g) in fine atátu in respectulu formei câtu si alu intielesului se voru compará sufissele románesci cu cele corespundietorie din limb'a latina si din alte limbi surori.

2. Asupr'a formatiunei cuvintelor cu prefise séu compositiune, cum: ap-punere op-punere, com-punere, ne-fintia, in-famu, etc.

Pentru fia-care prefisu, si totu-déun'a in comparatiune cu limb'a latina si alte surori, se va stabili prin numeróse esemple: a) la ce genu de cuvinte se pune; b) ce transformári phonetice suferu; c) care e intielesulu generale; d) cari suntu insemnárele speciali si derivate ce mai pôte luá; e) care e in fine diferintia de intielesu a unui prefisu, intru câtu pare a se atinge intielesulu altui prefisu.

3. Asupr'a formatiuniloru cuvintelor prin compositiune a dóue cuvinte, cari esprimu fia-care unu concepu bine definitu, cum: cod-albu, batu-jocura, bine-cuven-tare; lucé-feru, casca-gura, perde-vara, etc., cautându a se stabili prin comparatiune cu latin'a si alte limbe surori, pâna la ce gradu limb'a nóstra e susceptibile de asemenea compositiune si cari anume suntu legile si tipii acestoru formatiuni.

II. Conditiuni:

1. Marimea operatului va fi aproximativu între 15—20 cóle de tipariu, formatu octavu ordinariu cu litere garmondu.

2. Terminulu concursului, cându manuscriptele au se vina in cancelari'a societátiei academice, este 30 Iuliu 1877.

Cele venite mai târziu nu se voru luá in consideratiune.

3. Manuscriptele se ceru se fia scrise curatu, ligibile si de mâna straina, bine legate in fascicule si paginate.

4. In fruntea manuscriptului va fi scrisa o devisa séu motto in orice limba si totu de mâna straina.

5. Prelanga manuscriptu se va alaturá si o scrisóre inchisa in plicu sigilatu cu sigilu fára initialele auctoriului, adresata cátra Societatea Academica. Pliculu va purtá pre densulu devis'a manuscriptului, scrisa iérasu de mâna straina, iéra in intru numele auctoriului.

6. Manuscriptele se voru censurá prin sectiunea filologica, care va propune societatei academice, in siedintia plenaria, premiarea aceluia dintre operatele venite, care va meritá premiulu destinatu pentru acésta lucrare.

7. Manuscriptele nepremiate se voru pastrá in archivulu societatei pâna ce se voru reclamá de auctoriiloru, ale caroru nume remanu necunoscutu, fiinduca plicurile ce le voru cuprinde nu se voru deschide.

Premiul defiptu pentru acésta lucrare este de lei noi 2500.

(Va urmá.)

Costumul preotilor din Romania.

De câtu-va tempu, se agita prin cercurile lumii bisericesci, cestiunea modificárei costumului preotilor, cestiune care trebuie se atraga atentiunea tuturor ómenilor iubitori de progresu, cari nu potu decâtu sa o primésca cá o reforma utila si indispensabile obiceiurilor secului in care traimu. Esté vorb'a a se inlocuí actualulu costumu (giubéu'a, anterioru si potcapulu) destulu de barbaru in sine, putienu cam ridicolu pentru unu omu neobicinuitu si archistrainu, print' unu costumu, care prelánga conditiunea de a fi mai comodu, mai apropiatu de hain'a lumii in mijloculu cárei'a traiesce preotulu román, se indeplinésca si conditiunea de a se apropiá de costumulu traditionalu preotiescu, care s'a schimbatu decâtu la o epoca fatale tierii nóstre, epoc'a fanariotiloru.

Beiful Nicolae Mavrocordat, la 1715, capetandu dela sultanulu Mustafa alu II-lea domni'a tierii nóstre, intr'unu spiritu de lingusire cátra stapánulu seu, introduce in tíera costumulu turcescu, distribuindu unu'a din lingusitorii sei, cá semnu de favóre, caftanulu, altu'a binisiulu, gugiomanulu de blana séu câte unu islicu, pána ce imbracá cu modulu acest'a pre bietii boerii nostri cu intregulu costumulu fanariotu, asiá de strainu de tíera, încátu n'a potutu prinde cá tasi de putienu radecini. Cea dintáiu súflare a civilizatiunei fuse de ajunsu cá se faca a dispáre acelu costumu pe atátu de barbaru, pre cátu de strainu, si a fi inlocuitu cu costumulu uniformu adoptatu de intrég'a Europa.

Nimeni nu póte contestá ca románulu nostru, fia boieru fia opinea, a avutu costumulu seu propriu, costumulu originalu alu tierii sele si a cáru'a origine, la tierani mai cu séma, datéza dela stramosii nostri romani, cu óre-cari transformári, se intielege. Costumul românulu in toti tempii a fostu una costumulu usioru, strimtu, comodulu pentru lupta si elegantu pentru ocasiunea cându trebuia se-si arete cu mandria, dulam'a, pantalonulu cu ghizde si sucmanulu.

In anulu 1787 vení cá beiu in Romani'a Nicolae Mavrogheni. Predecessorulu lui poise pe civili, trebuia cá si urmasiulu, cu tóta opositi'a veneratulu metropolitu Cosma, román din judetiulu Argesiulu, se uniformeze pre bietii preoti cu costumulu din Fanaru, si nici acelu originalu, ci alu armenilor din Asia minora.

Se voru gasi póte ómeni, cari unii din lipsa de cunoscintie, altii din simplu obicei, se critice reform'a care aru trebuí introdusa in costumulu preotilor nostri, si cari se alarmeze lumea numai pentru o simpla modificare. Voru strigá póte ca ne nemtimu séu ne muscalim, ca ne facemu letini séu ca se da o lovire religiei, schimbandu hain'a neoficiala a preotulu.

Acestor'a vomu respunde ca precum Mavrogheni a schimbatu portulu preotiloru, inlocuindu pe celu nationalu cu celu fanariotu, fára a atacá cu acést'a dogmele, neconstituindu o dogma costumulu esterioru lumescu alu preotulu, de asemenea ori cându se póte lapedá acelu costumulu strainu tierii, fára a se atinge vr'o dogma cáci nu se ataca costumulu de servitiu, costumulu sacerdotalu. Déca cu totii amu consultá istori'a religiósá amu vedé ca chiaru costumulu de servitiu s'a reformatu. Astfelu pána la sántulu Ioanu Chrisostomulu anulu 337, sub Arcadiu si Honoriu, patriarhulu Constantinopolei si tóte gradele bisericesci purtau sfit'a preotiloru de

adi, punendu pe deasupr'a omoforulu archierescu, care insémna „oai'a cea retacita.“ Sántulu Ioanu a adoptatu saculu si mitr'a, cari nu suntu decâtu hainele imperiale bizantine. Sfit'a sántulu Ioanu Chrisostomulu o avemu chiaru in tíer'a nóstra, la episcopi'a de Romanu, data cá odoru preotiosu de unu imperatore bizantin din dinasti'a paleologiloru.

Intr'o carte intitulata „Turco-Grecia“ a lui Martinu Cruzius, profesore de limb'a elena si latina la academi'a din Turingia, tiparita in orasiulu Basilea, la an. 1584, se vorbesce despre patriarhii Constantinopolei, sub titulu Efficies Patriarhae Constantinopoli. In acea carte gasimu unu chipu de omu betránu, cu barba si pelaria, imbracatu cu haina care are nasturi dela gátu pána la bréu (pagin'a 392, 394), cu explicatiunea urmatóre: „capasulu (paleri'a) cu rotundirea ei (marginel) insemnédia podób'a capulu clerului si incungiurarea sántulu duchu, restulu e reverinti'a si caban'a.“

Acela'si costumulu lu gasimu sculptatu in pétr'a de deasupr'a usiloru palatulu metropolitanu si la paraclisulu acestui palatu.

Déca ni se va cere a alege intre unu costumulu strainu, fára nici unu gustu, barbaru, incomodu si chiaru ridiculu pentru o lume care ne ia inainte cu civilizatiunea, si unu costumulu traditionalu, comodulu, in care se domine armoni'a, bunulu gustu si care se desemne pe preotulu nostru socialu, care e si tata de familia, noi suntemu siguri ca toti ómenii de bine, ádeveratii sustinatori ai religiei si dactineloru nóstre nationalé, voru preferá impreuna cu noi pe celu mai practiculu si celu mai convenabilu pentru societatea nóstra. In ajutoriulu nostru ne vine chiaru Istori'a bisericesca, retiparita in Bucuresci la an. 1845.

Pentru cei ce inse din rea vointia se voru obstiná a strigá fára ratiune in contr'a vre-unei modificári, venita fórte la tempu, si cari mai multu se falescu cu numele de crestini, ne marginim a le recomandá: mai multa credintia decâtu vorbe vane. „Rom.“

Romani'a.

Publicámu dupa „Románulu“ proiectulu de respunsu la discursulu tronulu. Maioritatea comitetulu delegatiloru, compusa de 6 din 7 membrii, avendu de raportátóre pe d. M. Feréchide, propune urmatóreá redactiune: Mari'a Ta!

Convocati in sesiune estraordinara, intr'unu momentu cându evenimentele ce se petrecu in peninsul'a Balcanica inspira o ingrigire generale, cea dintáiu datorita a nóstra, dupa expresiunea devotamentulu nostru sinceru pentru august'a persóna a Mariei Tale, este de a ne grabí se respundemu la acestu apelu care asociéza representatiunea nationala la privighiarea situatiunei de facia, si la lura mesurorulu reclamate de dens'a.

Suntemu fericiți, Pré inaltiate Dómne, de a vedé ca relatiunile nóstre esterióre suntu din cele mai bune. Camera vedé cu multiamire ca consiliarii tronulu persevera in politic'a unei stricte neutralitati, in faci'a luptelor ce sángerá tierile vecine de preste Dunare, politica care corespunde dorintieloru intregi. Cu toti ne felicitámu ca acésta atitudine, singur'a conforma intereselor nóstre nationalé si credintiei tratatelor, a dobánditu aprobarea puteriloru garante. Decisi a staruí in mantinerea acestei politice de stricta neutralitate, ne vomu folosi si in viitoru de dispositiunile bine-volitóre Romaniei, aretate de puterile cele mari ale Europei, spre consolidarea esistintiei si integritátei statulu român.

Adversari hotariti a ori-cároru proiecte aventuróse, ne preocupámu numai de pericolele cari aru puté se amenintie directu statulu román. Pentru a ne aperá in contr'a locu, cu tóta greutatea situatiunei nóstre financiare, nu vomu crutiá nici unu sacrificiu; spriginulu nostru nu va lipsi guvernulu Mariei Tale cá se inlature aceste pericole. Nu uitámu si nu vomu uitá ca nóue, romániloru, cei dintáiu ne incumba datorit'a de a fi aparatori integritátei teritoriulu nostru, ai caminurilor si ai drepturilor nóstre nationalé, ori-cátu de mare este avantajulu asiguratulu Romaniei prin protectiunea puteriloru garante. Amu aprobatu dar' si vomu aprobá tóte mesururile de precautiune si aparare cari s'au luat de guvernulu séu pe cari complicatiunile esterióre ni le-arú mai indicá.

Vomu consacrá totu tempulu si atentiunea nóstra studiulu bugetelor pe 1877 si 1878, si alu legiloru organice cari ni se anuntia, spre a aflá midilócele de a imbunatatí situatiunea nóstra financiará si economica. Mai cu séma ne vomu aplicá a dá judeciiloru si comunelor autonomi'a lor, care singura, — suntemu convinsi de acést'a cá si Maria Ta — póte asicúra vitalitalitatea si propasirea lor, intr'unu statulu care se bucura de institutiuni liberale cá ale nóstre.

Mari'a Ta, representatiunea nationala are cunoscint'a greutátiloru de totu felulu cari ne incungiura. Avemu inse speranti'a ca Dumnedieulu parintiloru nostri nu ne ve parasí nici de asta-data. Avemu speranti'a ca, prin o munca neobosita, prin o neadormita priveghiare, vomu puté se imbunatatim situatiunea din intru, si in acela'si tempu, prin strins'a unire si armonia dintre domnu si natiune, vomu trece preste greutátile esterióre.

Sa traiesci, Mari'a Ta.

Sa traiesca Mari'a Sea Dómni'a.

Raportoru, M. Feréchide.

Minoritatea comitetulu delegatiloru, compusa de d. N. Blaremborg, propune, in ceea ce privesce politic'a esterióra urmatoriulu amendamentu:

AMENDAMENTU

Camera este fericitá de a vedé ca consiliarii tronulu persevera in politic'a unei stricte neutralitati, politica ce le-a fostu indicata de dens'a inca dela inceputulu resbelulu care sángerá peninsul'a balcanica, si ca voiescu si pe viitoru sa se inspire de voturile representatiunei nationalé.

Ea nu mai crede dar' necesaru a revení asupr'a consideratiuniloru de totu felulu, cari facu din acea neutralitate o necesitate si o lege pentru noi románi. Ea inse nu se póte oprí de a adaugá ca, in fati'a graveloru complicatiuni esterióre ce amenintia séu aru mai amenintiá pe viitoru pacea Europei, numai acea neutralitate consacrata si in dreptu, precum ea esista in faptu, aru puté se lini-scésca cu deseversire tíer'a asupr'a destineloru sele viitóre si se inlature dela noi ori-ce periculu.

Vomu fi dar' recunoscatori si Mariei Tale si consiliariloru ce Mari'a Ta Ti-ai alesu pentru ori-ce se va face séu obtiene in acestu sensu. Sarcin'a acést'a nu va fi grea, fiindu date tratatele ce garantéza esistinti'a nóstra; cáci garant'a colectiva are de corolaru necesaru neutralitatea. E vorb'a dar' de a obtiene proclamarea formalé si explicita aceea ce este dejá subintiesu, aceea ce este dejá consacratu implicitu in instrumentele diplomatice ce au determinatu situatiunea nóstra politica.

Dar' tocmai fiindca acea neutralitate se impune cá o necesitate si o datorita pentru noi, trebuie sa veghiámu cá nimeni sa n'o infránga in detrimentulu esistintiei si in contr'a vointiei nóstre. Amu aprobatu dar' si vomu aprobá tóte mesururile de precautiune si aparare ce s'au luat de

guverne séu pe cari complicatiunile ulterióre ni le-arú mai indicá pentru acestu sfersitu, mesuri pe cari ni le dictéza simplulu instinctu de conservatiune.

Nu e sacrificiu pe care natiunea sa nu-l accepteze, in diu'a cându, prin imposibilu, neutralitatea nóstra n'aru fi de ajunsu spre a ne pune la adapostulu unui atacu cu mána armata, spre a aperá, in acea óra sumprema, in mesur'a puteriloru sele, caminurile si drepturile stramosiesci, cá sa putém, in ori-ce casu, sa le afirmámu fati'a cu cei ce le-arú amenintiá séu negá si cá sa fimu unu auxiliaru, ér' nu o povara pentru acei mai puternici, cari, din caus'a identitátei intereselor si a fidelitátei la tratatele ce au subscrisu, aru vení sa ne ajute.

N. Blaremborg.

Burs'a de Vien'a.

Din 6/18 Noemvre 1876.

Metalicele 5%	60 55
Imprumutulu nationalu 5% (argintu)	65 40
Imprumutulu de statulu din 1860	107 50
Actiuni de banca	816 —
Actiuni de creditu	138 50
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	72 —
„ „ „ Temisiorene	72 —
„ „ „ Ardelenesci	72 25
„ „ „ Croato-slavone	83 75
Argintu	11 15
Galbinu	6 11
Napoleonu d'auru (poli)	10 14

Concursu

Pentru ocuparea postulu invetiatorescu la scól'a poporale gr. or. din Sten'a, ppresbiteratulu Cohalmului, se escrie concursu pána in 20 Nov. a. c. st. v.

Cu acestu postu e impreunatu unu salariu de 100 fl. v. a. cuartiru si lemne de ajursu.

Doritorii de a ocupá acestu postu invetiatorescu, suntu avisati a-si substerne petitiunile lor cu celelalte documente la inspectoratulu district. de scóle gr. or. alu Cohalmului.

Sten'a 28 Octobré 1876.

Comitetulu parochialulu gr. or. din Sten'a, in contielegere cu inspectorele district. Sofronia Lupu, parochu.

Concursu

Conformu ordinatiunei prea veneratulu consistoriu archidiecepsanu dto 12 Augustu a. c. Nr. 1743 B. pentru intregirea parochiei vacante Bacai'a de a III clasa, in ppresbiteratulu alu II-le alu Gioagiului, se escrie concursu pána la 20 Noveb. a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

1. Dela 72 familii câte un'a ferdela cucuruza sfermitu.

2. Dela tóta famili'a câte un'a di de lucr.

3. Venitulu stolaru usuatu, — cari tóte computate dau sum'a de 300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta parochia, au a-si asterne suplicele instruite in sensulu statut. org. si a dispusetiuniloru provisorie sinodali din anulu 1873 la subscrisulu pána la terminulu indicatu.

Secarembu, 15 Octob. 1876.

Pentru comitetulu parochialulu Sabinu PISO m/p.

3-3 ppresbiteru.

Edictu

Georgiu Modranu de religiunea gr. or. din Bungardu, parasindu cu necredintia de patru ani pre legiuit'a sea sotia Mari'a nascuta Baila totu de acolo, si nesciundu-se unde se afla de atunci, déca mai traiesce, se citédia prin acést'a a se infatisiá la subsemnatulu foru matrimonialu, cáci la din contra dupa unu anu si o di se va aduce sentintia asupr'a actiunei numitei mueri si in absentia lui.

Sabiu 26 Oct. 1876.

Scaunulu protop. gr. or. tract. II alu Sabiului. I. Popescu, protop.